

i den Form, den her havde, var ganske overflødig, for saa vidt som den ikke gav det i tidligere Bestemmelser tilsigtede, nemlig en Anvisning paa, hvorledes Ministeriets vaagne Øje skulde kunne følge med, hvad der foregik i Byraadene, men kun fastsatte, hvad der fandtes andre Steder i Kommunalloven, Ministeriets Myndighed til at skride ind, naar det vaagne Øje havde set Urigtigheder. Det ærede Medlem har imidlertid her overset den Ting, at § 8 giver Ministeren en Ret, som han ikke har i den af det ærede Medlem citerede Bestemmelse, nemlig Retten til at sætte en Beslutning, hvis Lovlighed er tvivlsom, ud af Kraft, for at man imedens rolig kan undersøge, hvorvidt man endelig skal hindre Bestemmelsens Ikrafttræden. Denne Ret til at stille i Bero eller til midlertidig at sætte ud af Kraft ligger i den nuværende Lov hos Borgmesteren og var i det tidligere Lovforslag overdraget til Amtmanden. I den nye § 8 er det foreslaaet, at Indenrigsministeren skal have en saadan Ret til at stille Afgørelsen i Bero i 6 Uger og benytte denne Frist til at forhandle med Kommunalbestyrelsen og høre dennes Udtalelser og derefter træffe den endelige Afgørelse, som jo allerede nu ligger i Ministerens Haand. Desuden er min Opfattelse af § 34 den, at hvad deri staaar vedrørende Indenrigsministerens Myndighed, handler kun om det begrænsede Omraade, der der er Tale om, og gaar altsaa ikke ind paa Byraadens Beslutninger i al Almindelighed. Men maa jeg til de forskellige Medlemmer, som har dvælet ved dette Tilsyn, sige, at jeg tror, de fortaber sig for meget i teoretiske Betragtninger over Tilsynet. Den faktiske Tilstand er jo dog den, at Kommunalbestyrelserne her i Landet som Regel ikke giver sig af med at fatte ulovlige Beslutninger, og at de yderst sjældent, om nogen Sinde, med beraad Hu fatter ulovlige Beslutninger. Saa længe Tilsynsmyndigheden har været hos Borgmesteren, har der, som jeg nævnede — hvilket støtter sig paa Udtalelser i et Foredrag, Departementschef Vedel har holdt om dette Spørgsmaal — kun været ganske faa Tilfælde, hvor Borgmesteren har benyttet sin Ret til at sætte en Beslutning ud af Kraft, og i endnu færre Tilfælde er derefter Borgmesterens Opfattelse af Sagen blevet opretholdt af Indenrigsministeriet. I de sidste Tilfælde, hvor saadanne Beslutninger er blevet sat ud af Kraft af Borgmesteren, har vedkommende

Borgmester ikke faaet Medhold hos Indenrigsministeriet. Med andre Ord, jeg tror, at hele dette Tilsynsforhold bør opretholdes, saaledes som jo ogsaa alle har erkendt det, fordi der bør være et Sammenhold og en Enhed og et Sted, hvor netop Enheden i Styrelsen repræsenteres, men ikke, fordi det praktisk talt vil vise sig overmaade nødvendigt, eller fordi der meget hyppigt vil blive Brug derfor. Naar saaledes det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede), der talte først, mente, at det var saa vigtigt at erfare, paa hvilken Maade Indenrigsministeren skulde komme til Kundskab om, hvad der foregik, og at Sager for lukkede Døre vilde han ikke faa Underretning om, vil jeg gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hele det Tilsyn, som f. Eks. Amtmanden fører med Sogneraadene efter den nuværende Lov, er væsentligt af samme Art som det, Indenrigsministeriet vil komme til at føre med Købstadkommunerne, hvis det foreliggende Lovforslag gennemføres. Amtmanden kan jo ikke, saaledes som Borgmesteren har kunnet det i Byerne, være til Stede ved Sogneraadens Møder. Han kan først efterhaanden erfare, hvad Sogneraadene beslutter, og saa rapportere det videre til Indenrigsministeriet. Han kan ikke erfare det, hvis Sogneraadet bag lukkede Døre har taget en Beslutning. Skønt Amtmandens Mulighed for at erfare, hvad der er sket i Sogneraadene, saaledes ingenlunde er meget stor, tror jeg dog, at man ikke i Sogneraadene synes, at man har været under et for ringe Tilsyn. Paa samme Maade føler jeg mig overbevist om, at man aldeles ikke behøver at træffe nogen særlig Bestemmelse for, hvorledes der skal tilvejebringes Mulighed for Indenrigsministeren for at erfare, hvad der foregaar i Byraadene. Jeg vil aldeles ikke anbefale at oprette noget administrativt Særapparat til et saadant Tilsyn. Jeg vil aldeles ikke anbefale nogen som helst Regel om, at Byraadene skulde være forpligtede til at indsende Beretning om, alt, hvad de foretager sig, til Indenrigsministeriet. Det vilde efter min Opfattelse ikke blive til andet end en uhyre Opsamling af Papir i Indenrigsministeriet og en overmaade stor Mængde Omsyøb. Nej, saaledes som Forholdene i dette temmelig overskuelige Land har udviklet sig, kan man være ganske overbevist om, at hvis der indenfor Byraadene er Konflikter om et Forslags Lovlighed, saa vil, saaledes som det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) meget rigtigt sagde, In-